

Skulu spæla skjótt

– Vit hava eitt samanspælt lið av spælarum, so tað sær bara gott út, nú vit skulu bjóða av aftur. Vit skulu føra tað víðari, sum longu er bygt upp, sigur annar av venjarunum, Sophus Dal-Christiansen

Eftir at Geir Wardum seinnu árinu hevur bygt eitt nýtt kvinnulið upp hjá Kyndli, hava nú tveir aðrir kendir og royndir menn í felagnum, Sophus Dal-Christiansen og Andreas F. Hansen, tikið yvir sum venjarar.

– Nú kláraðu tær seg væl í fjør, at óivað vænta fleiri, at tað verður minst líka gott ella kanska betri í ár. Vit fara at royna at byggja upp á tann automatikkin, sum liggur inni og føra tað víðari, sum Geir hevur bygt upp, sigur Sophus Dal-Christiansen, ið væntar eina javnari kapping enn seinnu árin.

– Uttan so, at onkur av útlendingunum vísir seg at hava Brauerstryki, skuldi tað verið nokk so opið.

Men av tí at fleiri av hinum liðunum tykjast at vera væl fyrri, fáa vit kanska eina heldur javnari kapping, so her kann alt henda.

Farna kappingarár var Neistin oddalið allan vegin – enntá uttan so mikið sum at tapa ein einasta dyst í sjálvari landskappingini – men Kyndil vann kappingina millum hini liðini um at koma í FM-finalurnar, har tað av álvara bleiv spennandi, tá Kyndil vann aðru finaluna, so triggjar finalur máttu spælast, áðrenn alt var avgjört. Og Sophus heldur, at grøna silvurmanningin er nóg góð til í minsta lagi at endurtaka tað bragðið.

– Vit hava einar tíggu góðar spælarar, har vit telja góðar málverjar,

góðar strikuspælarar og bakkar, men kanska ikki eru so væl fyrri á vongplássunum. Alt í alt er tað tó í lagi hjá okkum og sær gott út, hóast vit kanska kundu ynskt okkum størri breidd, sigur venjarin.

Formur má til

Samanborið við síðsta vetur er talan ikki um so øgiliga stórar broytingar, tí hóast Randi S. Wardum og Birta Mortansdóttir eru farnar niður, er Simona Petersen hesaferð við frá byrjan, umframt at Rannvá Djurhuus Carlsson aftur er farin at spæla hondbólt, eftir at hon ikki var við síðsta vetur.

– Eg haldi, at vit hava eitt saman-

spælt lið, har tær kenna hvørjaaðra, bæði hondbóltsliga og persónliga, so heildin skuldi verið góð. Fyri tað nógva er talan um ungar spælarar, sum saman við teimum meira royndu – Jórún Ludvig, Anju Heinadóttir og Simonu Petersen – skulu bera liðið, sigur Sophus, ið væntar ein øðrvísi spælistíl, tí hann og Andreas F. Hansen leggja seg eftir, at liðið skal spæla skjótan hondbólt og dekkja eitt sindur offensivt.

– Til tað krevst, at allar eru væl fyrri og at formurin er í lagi, so hóast vit kanska ikki fáa tað spælið upp at koyra beinanvegin, so er tað heilt greitt eftir tí, at vit fara, sigur Sophus, ið ásannar, at tað í innkoyringini merkist, at

summar eisini spæla fótibólt, og tí ber ikki altíð til at hava fullmannað lið til venjingarnar í fyrstuni.

– Tað órógvar eisini nokk so nóg, at onkrir av spælarunum eru partar av ungdómslandsliðum í fótibólta og alt møguligt, men tað mugu vit bara taka við. Sami trupulleiki er eisini í øðrum feløgum, so vit mugu bara síggja í eyguni, at soleiðis er støðan.

MÁLVERJAR

Kristina Brekkstein
Kristina Griksaite
Silja í Liða

ÚTISPÆLARAR

Jórún S. Ludvig
Guðrið G. Eystberg
Anja Heinadóttir
Bjarta Johansen
Ásleyg Súnadóttir

Annika Sigurðardóttir
Anna Brimnes
Bára K. Hansen
Sára Sondum
Anna Sofía Hjalt Mohr
Simona Petersen

Rannvá Djurhuus Carlsson

VENJARAR

Sophus Dal-Christiansen
Andreas F. Hansen